

„Palengvinti jų skausmą ir kančias“

Interviu su *Zita Tripolina* ir *Laima Ridziauskiene*

Ką apie slaugytojo profesiją mano anglų medicinos sesers Florens Naitingeil pasekėjai – Lietuvos slaugytojai? Į keletą žurnalo „Slauga. Mokslas ir praktika“ klausimų maloniai sutiko atsakyti Vilniaus rajono centrinės poliklinikos vyriausioji slaugos administratorė Zita Tripolina ir Druskininkų ligoninės direktoriaus pavaduotoja slaugai Laima Ridziauskiene. Šioms slaugytojoms šiemet kartu su dar 16 slaugytojų ministras Aurelijus Veryga suteikė Nusipelnusio Lietuvos slaugytojo vardą ir įteikė Nusipelnusio Lietuvos slaugytojo garbės ženklus. Visų žurnalo skaitytojų vardu sveikiname Zitą Tripoliną ir Laimą Ridziauskiene, taip pat visus garbingo įvertinimo sulaukusius kolegas.

Kas paskatino pasirinkti šią profesiją: ar tai buvo atsitiktinumas, ar šeimos tradicija, o gal turėjote sektiną šios srities specialisto pavyzdį?

Zita Tripolina (Z. P.). Mama dirbo ligoninėje, dažnai nu-
cidavau pas mamą ir mačiau daug vienišų, kenčiančių žmo-
nių. Norėjau jiems padėti. Palengvinti jų skausmą ir kančias.

Laima Ridziauskiene (L. R.). Niekad negalvojau apie šią
profesiją. Po mokyklos baigimo nuvežiau dokumentus į Peda-
goginį institutą dabar – Lietuvos edukologijos universitetą,
tačiau išlaikius antrą egzaminą ir nelaukusi komisijos patvir-
tinimo, ar mane priėmė, atsiėmiau dokumentus ir pakeliui
užėjusi į medicinos mokyklą pateikiau komisijai. Tačiau šio
žingsnio niekada nesigailėjau. Galvoju, kad esu ten kur ir tu-
riu būti.

*Kokios charakterio savybės, jūsų manymu, reikalingos slau-
gytoji?*

Z. P. Sąžiningumas, kruopštumas, reiklumas, supratimas,
atjauta, meilė žmogui.

L. R. Specialybės žinios, bendravimas, meilė sau ir ligoniui.
Kuo slaugytojo darbas jums yra malonus?

Z. P. Šiame darbe džiugina tai, kad galiu padėti žmonėms.
Gera išgirsti nuoširdų aciu iš pacientų lūpų.

L. R. Labai smagu, kai paciento akyse atsiranda laimės ži-
buriukai.

Su kokiomis problemomis darbe dažniausiai susiduriate?

Z. P. Didžiausia problema, mano nuomone, slaugytojų
trūkumas.

L. R. Problemos visos išsprendžiamos, tačiau trūksta jaunų
darbo rankų.

Kaip pasikeitė slaugytojo darbas per pastarąjį dešimtmetį?

Z. P. Išgali naujas požiūris į sveikatą ir jos problemas vi-
suomenėje. Slaugos studijos tapo universitetinėmis, slaugos
veiklos kompetencijos plečiasi, savarankiškas darbas reikalauja
vis daugiau žinių ir gebėjimų.

L. R. Lengviau slaugyti pacientus (daugiau priemonių),

tačiau visuomenė sensta ir vis daugėja žmonių, kuriems rei-
kalinga slauga.

*Ar matote kokių nors pokyčių vertinant slaugytojo darbą, ar
pasikeitė požiūris į slaugytoją?*

Z. P. Slaugytojo darbas vis labiau vertinamas, slaugytojai
tapo lygiaverčiais medikų komandos nariais.

L. R. Įgyjame po truputį didesnę savarankiškumą, tačiau
požiūris keičiasi pamažu.

*Kokių pokyčių norėtumėt, ką, jūsų akimis, reikėtų keisti, kad
slaugytojas jaustųsi laimingas, kad netektų patirti nuoskaudos ir
nusivylimo pasirinkus šią profesiją?*

Z. P. Slaugytojas turi jausti ne tik atsakomybę už tam
tikrą elgesį su ligoniu, bet ir išmanyti savo darbą, siekti žinių,
nuolat tobulėti. Norėtusi, kad už sunkų, pasiaukojamą darbą
slaugytojams būtų deramai atlyginta.

L. R. Sunkus slaugytojo darbas neatitinka gaunamo atly-
gio. Ir labai skaudu, kai reikia dirbti didesniu krūviu, kad ga-
lėtum patenkinti paprasčiausius poreikius. Dėl to kenčia visa
šeima.

Kaip nusakytumėte slaugytojo misiją?

Z. P. Slaugytojo misija – tarnauti žmogui, orientuota į pa-
ciento išgyjimą, sveikatos grąžinimą, ligų profilaktiką.

L. R. Padėti sunkiai sergančiam ir sveikam žmogui būti
laimingam (sveikatos prasme). Suprasti, atjausti, padėti...

*Koks atsitikimas per jūsų darbo metus jums labiausiai
įsiminė, ar teko susidurti su ekstremalia situacija?*

Z. P. Nemažai jaudulio ir nerimo patyriau per pirmąjį bu-
dėjimą, kai pacientų pilnas skyrius, o aš viena, taip norėjosi,
kad kas patartų, padrąsintų.

L. R. Daug teko patirti ir išgyventi, regėti ne vieną mir-
tį. Nesvarbu, kad tuos žmones sutikau ligoninėje, bet prie
mirties priprasti negaliu. Ji pasiima mažą dalelę manęs. Būna
daug sunkių akimirų, tačiau ištartas nuoširdus aciu viską at-
perka.

*Ką turėtų žinoti tie, kurie ketina pasirinkti slaugytojo
profesiją, ką jiems patartumėte?*

Z. P. Slaugytojo profesija reikalauja atsидavimo ne tik pa-
čiam darbui, bet svarbiausia – žmonėms, kuriems reikalinga
pagalba. Taip suteikiama galimybė padėti ne tik sau, bet ir
kitam – sergančiam, kenčiančiam žmogui. Tam būtinas atsi-
davimas ir pasiaukojimas.

L. R. Reikia žinoti, kad dalelę savęs privalai atiduoti li-
goniui. Slaugytojo darbas yra sunkus, reikalaujantis meilės,
švelnumo, atidos ir bendravimo.

Dėkojame už atsakymus. Linkime didelės profesinės sėkmės.